

Chợ trợợng xâm lăng cợa bợn bành trợợng Bợc Kinh ngày càng lõ liợu, nhợng ngợợc lõ i Đợợng CSVN giợ đây không còn chính nghĩa đợ lãnh đợo Đợợt Nợợc, hợ đã không còn lõ p trợợng tam dân (cợa dân, vì dân, do dân) mà chỉ ích kợ nghĩ đợn bợn thân mình.

I.- CHỢ TRỢỢNG XÂM LỢỢC CỢA TRUNG QUỢC.

Mọt - Năm 1979 - TQ tợợng công toàn bợ biên giợ i phía Bợc Viợ t Nam.

Sáng ngày 17 tháng 2 năm 1979, bợn bá quyợ n Bợc Kinh đã đem mọt lõ c lõợng hùng hợu gợ m bợ binh và xe tăng, trợợng pháo tiợ n vào tợợng công Viợ t Nam. Áp đợợng chiợ n thuợ t biợ n ngợợ i bợ t kợ tợ n thợ t, quân đợ i TQ tợợng công trên toàn tuyợ n biên giợ i phía Bợc Viợ t Nam. Có đợ n 9 quân đợan và hai sợ đợan tiợ n chiợ m các tợ nh lõợng Sợ n, Cao Bợợng, Hoàng liên Sợ n, Lai Châu. Quợợng Ninh, và Hà Tuyên. Đợ n ngày 28 tháng 2 năm 1979, chợ trong vòng 11 ngày ngợ n ngợ i quân Trung Quợ c đã chiợ m đợợc các thợ xã Lào Kay, Cao Bợợng, Hà Giang và mọt sợ thợ trợ n. Các cợ sợ vợ t chợ t, kinh tợợ nhợợng nợ i này bợ phá hợ y trợợ t đợ.

Mãi đợ n ngày ngày 5 tháng 3 năm 1979, do áp lõ c và sợ phợ n đợ i cợa quợ c tợ, Bợc Kinh tuyên bợ hoàn thành mợ c tiêu chiợ n tranh và đã “Đợ y cho Viợ t Nam mọt bài hợ c” (chic). Đợ n ngày 18 tháng 3 năm 1979 quân Trung Quợ c đã hoàn toàn rút khợ i Viợ t Nam.

Nhợợng chợa kợ p nhợ t xác vợ hợ t. Chúng phợ i đợ u đờnh vợ i phía Viợ t Nam cho thêm khoợợng thợ i gian mọt tuợ n lõ đợ mang hợ t xác chợ t vợ. Theo tuyên bợ cợa phía TQ: có 6.900 ngợợ i chợ t, 14.800 ngợợ i bợ thợợợng và 240 ngợợ i bợ bợ t. Quân Viợ t Nam có 60.000 ngợợ i chợ t và bợ thợợợng, 1.600 ngợợ i bợ bợ t.

Cuợ c chiợ n tranh biên giợ i 1979 tuy ngợ n ngợ i nhợợng tợ n thợ t vợ ngợợ i và tài sợ n cợa quân đợ i Viợ t Nam phợ i đợợc gợ i là nghiêm trợợng nợ u so vợ i cuợ c chiợ n chợợng lõ i miợ n Nam kợ t thúc trợợc đợ 4 năm. Sai lõ m chiợ n lõợ c làm cho lãnh đợo Hà Nợ i mọt cợ nh giắc và xem thợợợng khợ nặợg tiợ n hành chiợ n tranh cợa Trung Quợ c?

- Thợ nhợ t là tình báo cợa chúng ta quá kém.
- Thợ hai nợ a là mình mọt cợ nh giắc.

Hai - Năm 1984 - Lợ n đợ t và tàn sát ngợợ i Viợ t.

Việt Nam: một nhu cầu hiển nhiên !

Tác Giả: Nguyễn Văn

Chúa Nhật, 31 Tháng 7 Năm 2011 11:01

Từ ngày 2-4 đến 28-4-1984, TQ đã cho quân tập trung pháo binh bắn phá khu vực Vĩ Xuyên suốt 26 ngày đêm và đã bắn tổng cộng 30.000 viên đạn pháo các loại súng khác vào các điểm cao phòng thủ của Việt Nam và lặn sâu vào lãnh thổ VN khoảng 2km.

Cuộc tập kích bất ngờ cao điểm 1509 thuộc xã Thanh Thủy, huyện Yên Minh, tỉnh Hà Giang có là dã man nhất của quân đội Trung Quốc.

Bất kể công pháp quốc tế và tài ác chiến tranh, lính Trung Quốc giết 3.700 binh đội Việt Nam, dùng súng phun lửa đốt xác, đốt luôn cả thôn làng binh còn sống vui mừng mà tập thể, biển cao điểm này thành địa danh Lão Sơn của họ.

Những khu vực biên Trung Quốc lặn sang biên giới cho tới nay vẫn không thể đòi lại được mặc dù nhu cầu đàm phán biên giới kéo dài từ năm 1989 tới nay. Các cuộc di động vào sâu trong lãnh thổ Việt Nam khiến toàn bộ biên giới Nam Quan và phân nửa thác Bản Giốc biên giới vẫn đang là nơi nhọc nhằn của người Việt.

Ba - Năm 1974 và 1988 - Trung Quốc đánh chiếm các hòn đảo Việt Nam.

Trên biển Trung Quốc đã đánh chiếm Hoàng Sa vào năm 1974 khi hòn đảo này đã tồn tại lâu đời chính quyền miền Nam (Việt Nam Cộng Hòa) gìn giữ với đầy đủ chứng cứ và chủ quyền lãnh thổ.

Trước đó vào năm 1956 lại động thổ gian Pháp rút khỏi Việt Nam và Chính quyền VNCH chấp nhận đơn, Bộ Kinh đánh chiếm một phần Hoàng Sa. Năm 1974, lại động thổ mưu rút quân của Mỹ, và suy yếu của Chính quyền VNCH, Bộ Kinh mới có với Mỹ trên lòng Việt Nam để đánh chiếm toàn bộ Hoàng Sa.

Đảo Hoàng Sa là đảo có người ở. Trên đảo lúc này có đài khí tượng và một đội lính VNCH đồn trú.

Trên hòn đảo xảy ra vào lúc 10 giờ sáng ngày 19 tháng Giêng 1974.

Bên - Trung quốc cầm và bất ngờ dân Việt Nam đánh cá trong vùng biển thuộc Việt Nam.

Trước đây vài năm đã có nhu cầu tàu cá Việt Nam bên Trung quốc bắt cá ngoài khơi, sau đó bắt chuộc tiền mặt thì họ ngừng và thả tàu.

Sau đây, khoảng 10 giờ ngày 5/7/2011, từ phía đông bắc quần đảo Hoàng Sa, các ngư dân trên đang đánh cá thì có một tàu chiến của Trung Quốc mang số hiệu 44861 đuổi theo. Tàu chiến thả một canon 10 lính trang bị tiểu liên và dùi cui xông lên tàu, đánh đập thuyền trưởng Nguyễn Văn Thà, thuyền trưởng tàu QNG-98868 TS, và lục soát thu giữ khoảng một tấn cá. Sau đó, lính TQ đuổi các ngư dân, không cho đánh cá vùng biển này. Ông Thà cho tàu tiếp tục đi đánh bắt kiếm tiền phí, sau đó mới vào bờ và báo cáo số việc.

Năm - Trung quốc đã cắt cáp (cable) của tàu Việt Nam 2 lần, và đành cắt lần 3 nữa !

Tàu Bình Minh 2 đã bên phía Trung Quốc cắt cáp hải cứu tháng Năm vùng lãnh hải được cho là thuộc Việt Nam, khiến ngư dân Việt Nam giận dữ xuống đường biểu tình phản đối.

Số viết của xảy ra với tàu của PetroVietnam nhưng không hề là i hậu quả vì, theo mô tả của ba nguồn tin khác nhau, "các tàu hộ tống của Việt Nam đã vào kiểm tra". Tàu của phía Trung Quốc vì thế đã dõng nên hai bên không gây ra va chạm.

Sáu - Chỉ nhận thu thập các hiện tượng "Đường Lưỡi Bò" của Trung Quốc.

Cuối tháng năm 2011 vừa rồi, căng thẳng lại gia tăng lên một mức độ cao hơn trên biển Đông khi ba tàu hải giám của Trung Quốc đi đến tàu thăm dò của چین của Việt Nam Bình Minh 2 và phá hoại thiết bị đo của چین của Bình Minh 2. Sự kiện này xảy ra cách bờ biển Việt Nam 120 hải lý và cách đảo Hainan của Trung Quốc 340 hải lý, hoàn toàn nằm trong vùng đặc quyền kinh tế (EEZ) 200 hải lý của Việt Nam.

Số mức mà của đường ch U.

Số kiện tàu Bình Minh đi ra gần bờ biển đất liền Việt Nam hơn quần đảo Hoàng Sa hay Trường Sa. Theo luật quốc tế và tập quán quốc tế, Quần đảo Hoàng Sa và Quần đảo Trường Sa và các bãi đá ch được công nhận là lãnh hải 12 hải lý, hoặc cùng lắm là lãnh hải công vụ i mức vùng đặc quyền kinh tế (EEZ) không vượt ra xa hơn 12 hải lý mức cách đáng kể. Do vậy dù giàu trí tuệ nhưng dân đầu đi đến và số công bằng thì nhưng vùng đặc quyền kinh tế của hai quần đảo này cũng không thể vượt trên hay đi qua các đường trung tuyến giữa chúng và các bờ biển chung quanh Biển Đông.

Cả bên Việt Nam đã chỉ ra rằng vùng biển của số kiện này không nằm trong tranh chấp Hoàng Sa hay Trường Sa.

Hai ngày sau, TQ trả lời rằng hành động của nước này là "hành động thực thi luật pháp của các tàu hải giám Trung Quốc chống lại việc các tàu Việt Nam vi phạm hành bất hợp pháp là hoàn toàn chính đáng." Họ còn thúc giục Việt Nam phải "ngay lập tức ngừng ngay hành động xâm phạm và không được gây thêm rắc rối nữa."

Nhưng, thêm một lần nữa, TQ đã không dứt tuyên bố của mình vào khuôn khổ của các vùng nước UNCLOS. Và nước này cũng không đưa ra ranh giới cụ thể cho yêu sách của hay trích dẫn luật quốc tế nào để biện minh cho lập luận của mình.

Một đặc tính chung của các yêu sách và va chạm này là chúng đều liên quan đến các vùng nước bên trong đường "ch U" mức mà Trung Quốc đã đưa vào bên đường của họ trong thế kỷ 20 vừa qua. Theo năm tháng, đường ch U dần dần bành trướng đến khi nó bao trùm phần lớn biển Đông, vào cách bờ biển của các nước khác dưới 100 hải lý, mà không hề có một lập luận nào dựa trên luật pháp hay tập quán quốc tế.

II.- TRUNG QUỐC ĐÁNH KINH TẾ VIỆT NAM.

1- Chỉ trích trong bối cảnh để làm cho đường biển Việt-Nam đã mất giá, càng mất giá thêm.

Cơ quan tình báo Trung Quốc bí mật in bối cảnh với số lượng nhu cầu vô kể rồi cho người mang đến biên giới tiêu thụ bằng cách bán rẻ cho thương buôn Việt Nam hay những kẻ đầu cơ tích trữ để mang sang Việt Nam bán kiếm lời. Đã có nhu cầu trong hợp người đi mua bối cảnh làm lợi nhuận quá nên bối cảnh. Họ như được căn dặn từ trước nên những người này chỉ khai vờ vờ là: "Mua của một người Tàu, không biết tên họ là gì?".

Một điểm khá đặc biệt là chính quyền Việt Nam không biết vì sao không làm thế kỷ chính

thị trường và bất kỳ gì do ai làm ? Và tiêu thụ là bao nhiêu ?

2- Hàng hoá của Trung quốc nhập vào nước ta trở nên thu, không qua các cửa khẩu chính thị trường.

Phấn đấu hàng hoá của Trung quốc bắt đầu lo ngại nào đó thu thuế người gánh (cửa-vận) gánh qua đường phố và đi ban đêm, đường phố chợ đi đường đoàn. Một đoàn có cửa trăm người hay hơn, và đi thành nhiều đoàn, đi ban đêm, không qua các cửa khẩu để bắt trở nên thu.

Cũng có một số ít cửa qua cửa khẩu như khai gian số lượng và khai gian một hàng.

Việt này kéo dài hàng tháng này qua tháng khác, năm này qua năm khác mà họ vẫn làm ăn trôi nổi làm thiệt hại cho việc thu thuế mỗi năm cửa Việt Nam với con số khổng lồ. Thế là thế nào? Nếu không có số họ trở cửa chính quy hay họ quan điểm pháp lý ?

Các cửa khẩu, nhất là Lạng Sơn thay hàng vận chuyển từ Trung quốc sang Việt Nam thì không biết cửa nào, nhìn thấy mũn chóng mặt. Còn hàng hoá từ Việt Nam sang Trung quốc chỉ bằng 1/3 hàng Trung quốc chuyển sang Việt Nam.

Nếu chúng ta đến biên giới mũn tìm hiểu vận đơn buôn lậu và chuyển hàng qua biên giới Việt Nam ra sao thì rõ ràng là để tìm hiểu.

3- Chính phủ Việt Nam không có chế độ kiểm soát hàng hoá cũng như kiểm soát thuế phẩm, thuế men có chế độ cửa Trung quốc bán qua Việt Nam ?

Thuế men của Trung quốc nói chung bán qua Việt Nam không được kiểm soát có được an toàn hay không. Nhiều thuế thu cửa cửa họ, nhất là các chế độ hoá cửa cửa cũng được nhập cửa ng từ do và buôn bán từ do. Tôi nhớ Kim Biên (Chợ Lớn cũ) các chế độ hoá cửa cửa họ được cửa bán từ do; ai mũn mua bao nhiêu cũng có.

Thị trường cũng vậy, như số bắt đầu cửa họ sản xuất từ Trung quốc. Nước từ (xì-dầu) do người Hoa làm cũng vậy hồi thời, bên thu không hợp với sinh. Thế mà cũng bán được thuế.

Thậm chí đến ngành y khoa, cửa bệnh cửa thay thuế người Hoa, chính phủ cũng không kiểm soát cửa thu, để cho họ mũn tình cũng như tha hồ quặng cáo như chuyển từ cửa họ không đúng số thuế. Nói chung, chính quy điểm pháp lý không dám đến người Tàu.

4- Như gói thuế quan trong khu vực mũn nhập để nước từ Bắc vô Nam đưa rồi vào tay người Tàu.

Như các nhà máy điện, cửa đường quan trọng và như gói thuế khác thuế vận điện toán không có người ngoại quốc nào trúng thuế cửa. Tất cả các gói thuế từ lớn đến nhỏ đưa rồi vào tay người Tàu. Vì sao vậy ? Vì họ biết lo lót và kín mũn kín mũn nên các quan điểm pháp lý tham nhũng rồi cửa chu ng nên họ đã trúng thuế rồi cửa dàng.

Như không phải chỉ thuế người Tàu đưa là như người người từ từ. Món nào để ăn thì họ làm ngay, còn món nào khó ăn thì họ làm cửa thuế, để để họ có khi bắt vận Tàu một tắm. Để rồi đang cho chính quy, chính quy có mũn liên lạc với họ cũng không biết bây giờ họ ở đâu?

5- Khai thác Bau-xít chỉ là hình thức che mắt chính phủ Việt Nam.

Thật ra, như người công người Hoa cho đến Tây-Nguyên khai thác Bau-xít từ cửa đưa là người thu thuế quân đội Trung quốc trá hình vì Tây-Nguyên là điểm chiến lược. Ở đây hay bắt đầu nhập nào

có đông công nhân ngồ i Hoa t t p thì ch đ y xem nh là ch b t kh xâm ph m. K c Công An Việt Nam hay chính quy n đi ph ng cũng không đ c b n m ng đ n đó. Ch đó đ c rào kín, ng i Việt Nam không đ c quy n vào.

Và nh th bên trong h ch á súng đ n, bom ho c b t k vũ khí gì, chính quy n Việt Nam khó mà bi t đ c?

6- Ng i T u thuê đ t đ làm gì ? Đ t b t ngàn cho thuê giá r nh bèo?

Nh t là đ t c các t nh vùng biên gi i Tây-B c và Đông-B c, Liên khu IV, Liên khu V toàn là nh ng đi đi m chi n l c hay chi n thu t h m i thuê. Không ph i ch đ t nào h cũng thuê? Các chính quy n đi ph ng bây gi nh chúa t m t vùng hay nh các s quân hùng c m t n i. Lãnh đ o (Ban Ch p-Hành T.W Đ ng) cũng không dám đ ng đ n vì đ ng thì không đ c chia chác hay đ n khi b u thì h (đ a ph ng) không b u cho.

Trong lúc nông dân Việt Nam đ a ph ng không có đ t đ tr ng tr t, ph i b nhà c a b ng b nhau lên t nh, lên Hà N i hay vào TP. H Chí Minh đ b ng chãi ki m s ng. Trái l i, chính quy n đ a ph ng l i không đ m x a gì đ n đ i s ng c a nông dân. L y đ t công cho ng i T u thuê đ có ti n chia nhau; ph n còn l i r t ít đ vào công qũy. Chính quy n đ a ph ng t c trách ch c n tham nhũng, không c n bi t ng i T u thuê đ t đó đ làm gì? V i m c đích gì?

7- Việt Ki u n c ngoài có ph i là “khúc ru t ngàn đ m” ?

Ng i Việt n c ngoài nói chung vì chia r , không đoàn k t th ng nh t. Nh t là còn nuôi c m thù cho nên cu c s ng hàng ngày nh “l c bình trôi”, nh ăn t m t thì n c ngoài nên đã b CSVN l i đ ng s đóng góp công và c a, c a Việt Ki u. Ch Việt Ki u đích th c không ph i là “khúc ru t ngàn đ m” nh l i đ cao c a CSVN mà ng i T u m i đích th c là khúc ru t n i li n v i 16 ch vàng và 4 ch tr ng t t trong “tình đ ng chí anh em Trung-Việt”.

T i sao chúng tôi xác quy t nh th . Vì b t c m t Việt Ki u nào mu n v thăm quê h ng mình đ u ph i đóng ti n 50 đô-la và ph i làm đ n xin visa m i đ c đ t chân lên quê h ng c a mình. Không nh ng th , nh i u khi còn b các quan trông coi vi c xu t nh p ho nh h e và b t b đ đi u. Trái l i, ng i T u là ng i ngo i qu c không ph i t n ti n, không ph i làm đ n xin visa. H u tiên mu n ra vào Việt Nam lúc nào thì tùy ti n và hoàn toàn t do, các quan ng i Việt s , không dám đ ng đ n h .

8- Ng i T u không c n xin phép chính quy n Việt Nam đ đ c làm vi c ho c t do c trú, l p làng Hoa Ki u trên đ t Việt.

G n đây, chúng ta th y các ch th u hay ch đ u t ng i T u có toàn quy n đ a công nhân c a h vào t do trên đ t Việt. Th m chí còn l p làng Hoa ki u tùy ti n. Đ c bi t t i t nh Bình Đ ng còn u tiên xây m t dãy ph sang tr ng dành cho ng i T u buôn bán.

Trên th gi i này, không th y có m t chính ph n c nào hèn h nh chính ph Việt Nam, chính quy n t đánh m t ch quy n c a mình, đ ng i T u thao túng làm c n trên đ t Việt nh ch không ng i?

III.- LÃNH Đ O VIỆT NAM B T L C.

1- So sánh năng lực của cấp lãnh đạo trước kia và hiện nay.

Thời trước, trong thời kháng chiến chống thực dân vì chiến tranh, chúng ta thiếu thốn đồ vật phải nên phải như TQ vì chiến tranh. Nhưng người đầu tiên là Tổng Bí Thư Lê Duẩn với phái tá là Lê Đức Thọ; phái công nhân rồi tuy họ lãnh đạo sự thất bại, nhưng phải nói là họ có trình độ và biết nghĩ và biết phải làm thế nào để đối phó với bọn bành trướng Bßc-Kinh (kẻ thù truyền kiếp của dân Việt) khi bọn chúng ăn hiếp.

Còn bây giờ, trong hiện tại nước Việt Nam không phải như Trung Quốc và cũng không như hiện tại của Trung Quốc. Thế mà hiện nay, cấp lãnh đạo Việt Nam hoàn toàn bất tài, bất lực lại có thái độ hèn nhát với thế giới quốc gia, không biết nhấc tay để đưa bọn bá quyền Bßc Kinh.

2- Ban Chấp Hành Tß Đảng CSVN không xứng đáng giữ vai trò lãnh đạo đất nước.

Về luật pháp quốc gia: Không có thể do bọn chúng. Đứng chủ huy và giữ dây cương mọi mặt: Tß pháp, Hành pháp cho đến Quốc hội, Quốc lý, Hành chánh, Nhân viên. Tất cả nhân sự làm việc trong các bộ máy chính quyền đều do Đảng chủ động. Đối với Quốc hội không do dân bầu mà do Đảng cử. Cho đến thế giới cũng vậy. Pháp luật thì tùy tiện, mọi việc khác không thế nào hết. Phải nói cho đến hiện tại của Việt Nam bây giờ là Đảng trị và Công An trị. Vì CA xem con người không ra gì, tùy tiện hành hung và chà đạp nhân phẩm của người dân. Chính phủ mua tù ai thì bắt, chúng cần xem xét người đó có phạm tội?

Về khả năng: Dốt, không chịu học hỏi. Nhưng lại thích có bọn “Tiên sĩ”?

Mọi người và mọi nước trên thế giới đều phải công nhận những người lãnh đạo một nước phải có tài và biết tận dụng sức lực của những gì sắp xảy ra cho đất nước mình ít nhất cũng phải 5 năm sắp tới. Nhưng những người lãnh đạo của CSVN bây giờ thì không những không có kế hoạch lâu dài mà còn “gặp đâu xử đó” và “ăn xổi ả thì” Nhất là về kinh tế, Việt Nam hoàn toàn rßp khuôn của TQ, nhưng chủ bất chấp của với. Sau mấy chục năm cầm quyền Việt Nam vẫn là một nước nông nghiệp sơ khai. Tuy có gạo sản xuất ra nước ngoài nhưng nhân dân vẫn còn nghèo đói.

Về xe gắn máy và DTDĐ có thể nói Việt Nam chiếm giải nhất trong các nước về tiêu dùng, nhưng chính phủ không biết đầu tư hay khuyến khích, giúp đỡ dân chúng đầu tư vào công nghệ này? Người lái xe người chủ cho người ngoại quốc vào đầu tư để tham nhũng.

Mọi ngành nghề đều làm “hàn chế”. Làm cho có chế không mở rộng, phát triển và không học hỏi, huấn luyện đi sâu vào chuyên môn như giáo dục, y tế, giao thông vận tải, nông lâm súc, du lịch, truyền thông, hành chánh v.v...

Cấp bộ “tiên sĩ”, “thực sĩ” của Việt Nam không có giá trị bởi vì không học được mà học “tư duy chế”; không biết viết luận án nên phải thuê người viết.

Cái dß hội của chính quyền Việt Nam là quá chú trọng vào bằng cấp mà không chú trọng đến khả năng và sự hiểu biết? Cho nên nỗi u ám đã mua bằng giấy để dùng.

Về đức tính: Vô cảm, tham lam, ích kỷ, đß kß, nhß nhen, chế quan.

Xã hội suy đồi, đạo đức băng hoại đã sinh ra tính “vô cảm” của người Việt Nam nói chung và cán bộ CS nói riêng.

Việt Nam bất kể ngành nào. Nếu muốn xin bất cứ loại giấy tờ gì người dân phải “đút lót” mới mong có được giấy tờ mau chóng. Tham nhũng là một đặc trưng của chế độ TW cho đến đi

3- Bây giờ ở Việt Nam, Đảng CSVN còn trên danh nghĩa. Thực tình Đảng đã biến chất không còn là CS nữa?

IV.- ĐƠN NG CSVN ĐÃ VÀ ĐANG LÀM GÌ ĐỂ ĐÓI PHÓ VỚI CHỖ TRỌNG XÂM LĂNG CỞ A TRUNG QUỐC.

Thay vì chuồn bọ đờ phòng, đờ cao cõ nh giác trong khi bõn bành trõõng Bõc Kinh đang có âm mữu xâm chiõm, nhõng trái lõ i mõ ãi lên toàn là hát xõõng tõ i ngày. “Thõ hát ãm Vĩnh Hõng” đõõ c đõ cao là “thõ n tõ õng” (hõ t biõ t), trái lõ i nhõng chiõn sĩ ãm ngày canh gác hõ i đõ o, rõng núi õ biên giõ i không nhõng không đõõ c đõ cao mà còn bõ lãng quên.

Đáng lý ra, chính phủ phải khuyến khích để dân chúng đi hay tham gia biểu tình chống TQ đông đảo; đó mới chứng tỏ lòng yêu nước nồng nhiệt của nhân dân (sic) đã trở nên áp bức biểu tình bằng những hành động thô bạo như đập vào mặt người biểu tình khi họ đã bị khóa tay, khóa chân; vác người biểu tình nhấc vác mặt con vọt, kéo lê xuống chĩa phễu; vọt người biểu tình lên xe ngựa ngựa mặt bao xi-măng ...

Những người đi biểu tình chống bán bá quyền ở Bắc Kinh là những người yêu nước, có ông và tôi. Tôi không phải là người tiên phong, người đi đầu hay người quí? CA không có quyền ngăn

còn hay không bây giờ.

Có tình trạng CA đe dọa và kiểm soát làm khó khăn một số trí thức tham gia biên tập tình hình TQ với mục đích ngăn chặn việc chuyển đổi bên cạnh truyền thống Bức Kinh.

Đề bảo vệ cho hành động phi pháp, vô nhân tính và chuyển đổi với bên bá quyền Bức Kinh rằng nhà cầm quyền Việt Nam không nhận biết tình hình TQ mà còn bắt bớ. Liệu có chuyển quá hai hộc là CA nói với người biên tập tình hình: “Các bác và các anh các chú đi biên tập tình hình TQ làm gì? Có phải bên xu hướng tiến cho đi biên tập tình hình không? Liệu sau, nhà cho kho, có gì xảy ra giữa TQ đã có Đảng lo rồi”.

3- Chính phủ không có kế hoạch hay chuyển đổi phó với âm mưu xâm lược của TQ.

Thay vì tuyên truyền, một chiến lược phòng sự kiện công của bên bá quyền Bức Kinh, nhận trái lại cán bộ tinh thần Bức xu hướng Nam đã và đang một chiến lược “tích thu ruộng đất, nhà cửa để phát triển đô thị” hiện có các hội tham nhũng, gian lận tiến bộ và thối nát, vết tài sản của dân chúng.

Không có việc tìm hiểu cũng như kiểm kê chính thức của chính phủ Việt Nam với con số người Tị nạn hiện diện ở Việt Nam. Và không phải có là không? Trong tất cả các số dân nước ngoài đang sống trên lãnh thổ Việt Nam thì có những người Tị nạn chỉ một lần. Không những vậy, Bình Dương đã quá lâu dài và lâu dài với người Tị nạn bằng cách xây riêng biệt một khu phố dành riêng cho người Tị nạn có tên là “Đông Đô Đới Phố”.

4- Truyền thông báo chí nói một chiều, không dám đã được gì đến Tị nạn?

Báo chí và truyền thông Việt Nam đã không dám lên tiếng phản đối nên đã chịu an, im lặng và tiếng truyền thông sẽ đe dọa xâm lấn của bên bá quyền Bức Kinh. Nhận có đi đúng đáng phản nản có một số báo không nhận không dám lên tiếng phản đối mà còn tuyên truyền để cao TQ cái gì cũng như. TQ đã qua một M và vũ khí v.v...và vân vân ...

Tội hại hiện, đa số báo chí đua nhau khai thác những bài viết về “Sex”, những hình ảnh nhảm nhí ăn mặc hở hang, những tin tức có tính chất dâm dục, phi văn hoá; để lộ ra thu nhập phong một và để lộ ra của người Việt Nam.

Nhân dịp này, xin có lời nhắn nhủ cùng VTV4 không nên đưa các thước phim với những cảnh hút sách, rượu chè, cờ bạc, dĩ nhiên có tính chất sa đọa Việt Nam hiện thời lên chiếu... để đưa đến con em Việt Kiều? Làm nên những ngay những thước phim đáng ghét, đáng mỉa mai đó ! Đó là hình thái điển hình một xã hội băng hoại, “vô văn hoá”, để người người phong tục, tập quán tốt đẹp của Việt Nam bị nghìn xưa để lại.

KẾT LUẬN.

Như lịch sử đã viết, nước Việt Nam đã từng bị quân Hán chiếm đóng và cai trị rồi tàn ác những hai nghìn năm những những có lòng quật cường và ý chí chiến đấu chống ngoại xâm của Dân tộc nên chúng ta gìn giữ được giang sơn gấm vóc, rồi là không bị biến những Hán hoá.

Chuyển đổi xâm lấn của bên cạnh truyền thống Bức Kinh ngày càng lộ liễu, những những người Địch CSVN giữ đây không còn chính nghĩa để lãnh đạo Địch Nước, họ đã không còn lập trường tam

Tác Giả: Nguyên Ván
Chúa Nhật, 31 Tháng 7 Năm 2011 11:01

Atlanta - Georgia, 25-07-2011.
NGUYỄN VĂN.
Email: nguyenvan1911@gmail.com